

(המשך ממוד 75)

טות ודיווחים - פתוחות לביקורת מישרת תית וציבורית ככל עת. מאמצינו אלה נתקלו באופן קבוע ביהס שילי יאפילו בעוינות.

מעקב והאזנה

לטלפון

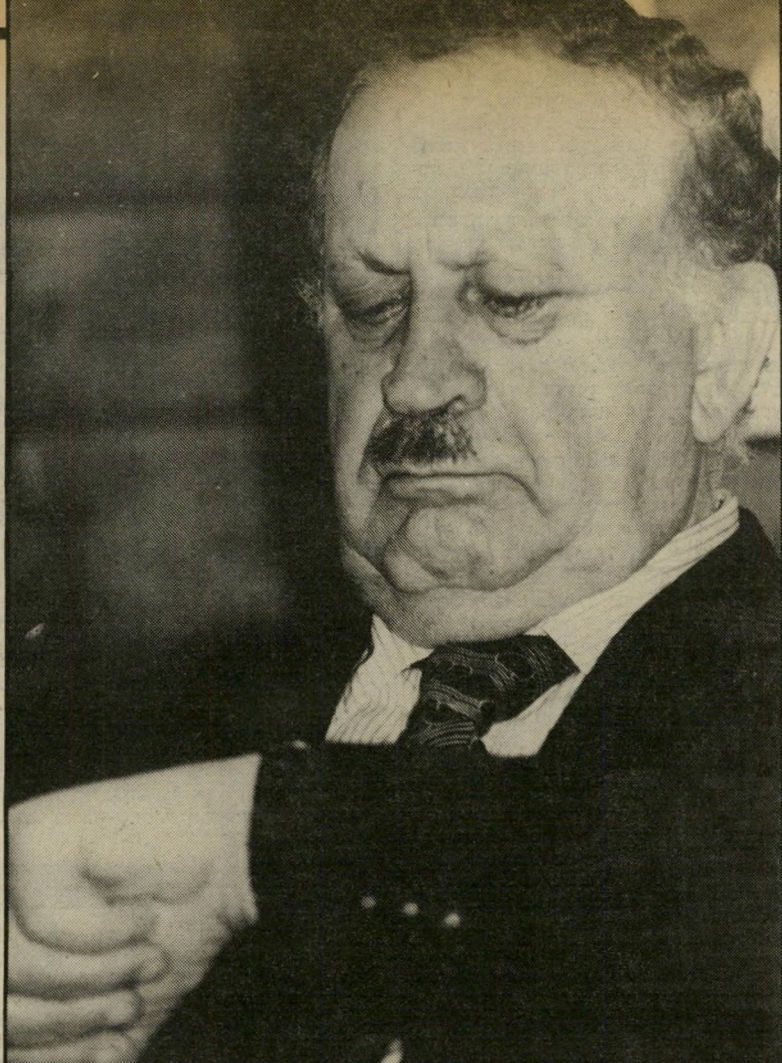

בתחילה הרחיבה אותי התייה סות המישרתה, אך במשך הזמן הבנתי כי יחס המישרתה נובע מתערובת של דעות קדומות והתייחסות כאל מתחרה, הפוגע באישהו מקום ביקרה המישרתית החשובה לליכך. דוגמה להתנהגות המישרת: כאשר נגדר רכב שאותר עלידינו על הכביש, הוא נעצר על-ידי סויר מישרתי שראה את השלט שלנו על הגרר. הכריחו את נהג הגרר לקחת את הרכב לתחנת מישרתה. שם עוכב הרכב, והודיעו לבעל-הרכב כי השוטרים הם שאיחרו אותו.

בדרך זו השתמשו אנשים מתשלום ל-חברה עבור השירות. היו מיקרים רבים כאלה, ואנו עמדנו מולם חסרי-אונים. אנחנו פועלים בתוך מציאות קשה מאוד. מבחינת תדמית ודעות קדומות בקרב הציבור, למשל, כשאני טס בשעות הבוקר המוקדמות באזורים כמו יער בן-שמן ואני מאתר רכב גנוב, אני מודיע לבעל הרכב, אשר בדרך-כלל לא ידע כלל שריכבו גניב. הצלנו את הרכב, מכיוון שאיתרנו אותו לפני שהוא פורק. במיקרה כזה קשה, ואף בלתי-אפשרי לפעמים, למנוע מבעל-הרכב לחשוב שכאלו אנחנו גנבנו את ריכבו.

לפני שנה בדיוק קרה לנו דבר דומה עם המישרתה. ביום בהיר אחד הם נחתו עלינו, עצרו את שלושת המנהלים, החרימו את המיסמכים, וקרעו את המפות ואת התמונות מהקיר ללא כל הסבר או נימוק. בבית המישרת טענה המישרתה טענות לא פחות חמורות מאשר במיקרה זה - טענות על גניבות, זיופים וסחיתה.

המישרתה דאגה או לפירסום מרבי בכל כלי-התיקשורת, והטילה האשמות מסמרות-שעור. אחרי ארבעה ימים שוחררנו ללא התנגדות המישרתה. המיסמכים נשרו ארו בידי צוות-החקירה במשך עשרה חר-

מישפחת מרידור מייצרת

בתים טרומיים - השר

מרידור רוצה למכור

אותם לפליטי לבנון!

ריווחי השקום

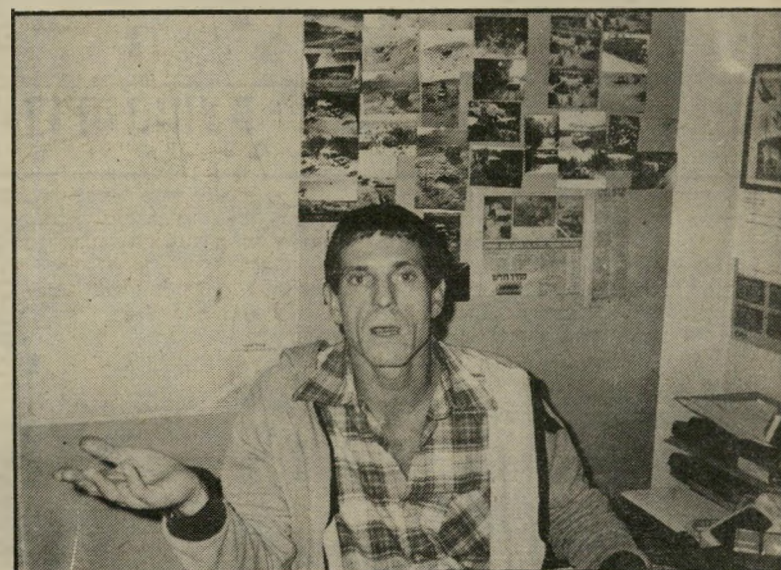
שלושה בתים. בינתיים מסרבים הפליטים לקנות. הם טוענים שהבתים יקרים מדי. אך מישפחת מרידור ושותפיה אופטימיים. החורף נעשה קשה מיום ליום, הגשמים יתחלפו בשלגים, ועשרות אלפי פליטים, שלא יספיקו לבנות להם בתים, ייאלצו לקנות את הבתים הטרומיים מתוצרת חברת מבט. בחברה נערכים לכך במרץ רב. שם מכינים כבר דגמים מותאמים במיוחד לפליטים בלבנון. "מוזלים", כפי שאומר מנכ"ל חברת מבט, ישראל אליאס, כאשר פנה העולם הזה אל ישראל אליאס בשבוע שעבר, בשאלה אם מייצרת חברת מבט בתים טרומיים למכירה לפליטים בלבנון, הוא ניסה להכחיש כל קשר לעניין. אך כאשר התברר לו שבמיפעל תחילה נשלח על גבי משאית בית אחד לדוגמה, הנמצא בשדרות, כבר הודו כי נשלח משם בית טרומי לדוגמה, הוא נאות לדבר. משרדו של אליאס בתל-אביב נמצא בבניין-המישרדים של רסקו, חב-

צניעות בלתי-אופיינית לו, נמנע השר יעקב מרידור מדיבורים על חלקה של מישפחתו בנסיון לשכך ולשקם את הפליטים הפלסטיניים בלבנון. השר כבד-הגוף עמד על כך שהוא ימונה כשר האחראי על הסיוע לפליטי לבנון, ולא סגן-השר במישרד ראש-הממשלה, הח"כ דוב שילנסקי. עכשיו מחפש מרידור פית' רונות שיקום לפליטי המתנות ברשידייה ובעיני-חילוה, שבתיהם נהרסו עלידי צה"ל. הוא מציע אוהלים, הוא מציע בנייה עצמית, הוא מציע גם בתים טרומיים, כר' למתוצרת ישראל. ואחת התברות המנסה למכור לפליטים הפלסטינים את הבתים הטרומיים מתוצרתה, היא חברת מבט, שמישפחת מרידור היא שותפה מכובדת בה. תחילה נשלח על גבי משאית בית אחד לדוגמה, למחנות בלבנון, אה-ריכך, בש-בוע שעבר, נשלחו על גבי המשאית

חסרי, ואיש אינו יודע על מה נעצרו ה-בחורים. ביום החמישי האחרון פגשתי ידיד שלי בתל-אביב. הוא סיפר לי כי המישרתה היתה אצלי במישרד בשעה 7 בבוקר, עצרה את העובדים והחרימה מיסמכים. התקשרתי עם המישרתה ושאלתי אם הם צריכים אותי. התשובה היתה חיובית. התייצבתי בפתח-תיקוה לפני צוות-החקירה. אנשי היחידה, בראשות רבי-פקד אבי טרר, חקרו אותי עד שעה 12 בלילה. שאלו אותי על הקשרים שלנו עם כנופיות של גונבני-רכב. הזכירו שמות של אנשים אשר לא שמעתי עליהם מעולם. כמובן שהודיעו לי להתחיל להתייחסות כי אני חשוד. אמרתי להם שאם זה לא היה עצוב כל-כך, זה היה מגוחך וכי לא היו דברים מעולם. אחרי כך נלקחתי לבית-המעצר בירושלים, שם ביליתי עם חשודים שרובם מבני המיעוץ טים, כולל חשודים ברצח. למחרת, ביום השישי, הובאתי לפני השר שופט יהושע בריאופיר. המישרתה ביקשה לעצור אותי ל-15 יום, אך השופט שיחרר אותי ללא ערבות, בנימוק כי אין שום רא-יות המצדיקות את מעצרי. אני חייב לציין כי בניגוד לפעמים הקוד-מות, הפעם עושה המישרתה עבודה יסודית. הם היו הוגנים והחזירו לי חלק מהי-חומר המישרדי שהחרימו, כדי שאוכל ל-המשיך לעבוד. אני מקווה שישחררו את שותפי ונוכל להמשיך לעבוד.

עד כאן גירסתו של יקי ריינפלד. חברת הטורקים היא קבוצה יוצאת-דופן. יקי, בעל החברה, בן 35, הוא יליד קיבוץ אפיקים, שהתחנך בקיבוץ נצר-סירני. בי-צבא שירת כסרן ביחידת מודיעין. אחרי שיחרורו עזב את הקיבוץ ועבד כאיש-ביטחון בחברת אל-על. יותר מאוחר עבד כמאבטח במישרד-הביטחון. הוא עסק בי-טיסה כתחביב. שהפך אה-ריכך למיקצוע. מזה כארבע שנים עובד יקי בחברת-התעופה שחף. הוא הקים את חברת הסורקים ב-1977, גידלה אותה בפועל עד לפני שנתיים, והקדיש את זמנו לטיסה. עד לפני חודש הוא התגורר ברמת-השרון. שלושת העצורים אינם טיפוסים שאותם רגילים למצוא בבתי-מעצר.

נתן גורד, אחד מבעלי החברה, בן 26, גר במושב רישפון. היום הוא המנהל בי-פועל של החברה. הוא סטודנט למדעי ה-

מנהל ריינפלד במישרדו התנכלות מחוך קינאה

מדינה ופילוסופיה באוניברסיטת תל-אביב, בוגר בית-הספר החקלאי בכפר-הירוק. שי-רת בחיליהם בקומנדו, והיה יותר מאוחר מפקד-צוות ביחידה מובחרת בדרגת סגן. הוא עובד בחברה כארבע שנים. עדי בליד בן 27, גר בהרצליה-פיתוח. תלמיד בקורס לכתובה יוצרת שלידי הי-אוניברסיטה, יוצא יחידת סויר, ושירת לפניכן בקומנדו הימי. הוא עובד בחברה כשלוש שנים. מאזן האג' יחיא, בן 39, מהכפר טייבה. הוא בן-דודו של השופט יוסוף האג' יחיא. הוא בוגר בית-הספר החקלאי מיק' והישראלי. גר היום בתל-אביב ועובד בחברה כשלוש שנים. כשפניתי לרבי-פקד אבי טרר הוא אמר לי שהם עדיין נמצאים בשלב של איסוף חומר, המפורז בתחנות-מישרתה שונות, והם אוספים כל מה שניתן להגיע אליו, להשלמת החקירה. נעמי אדויה

דשים, והוחזרו לנו רק לפני כחודשיים. אחרי שכנארה, למרות מאמציהם, הם לא הצליחו למצוא כל חומר מרשע. אותם המיסמכים הוחרמו שוב, ואיתם מיסמי-כים נוספים. יום אחד הופיע במישרד אדם שריכבו נגנב, כדי להזמין את שרותנו. בשיחה עימי התברר כי הוא עבד כבלש במישרת-רה, וכמיסגרת עבודתו עקב במשך כחור-דש ימים אחרי אחד מכלי-הרכב שלנו. הוא אמר לי שהוא התרשם שאנחנו סופרי-רציניים, ולכן הגיע אלינו כדי שנאחר את ריכבו הגנוב. את הרכב איתרנו אבל גם מצאנו שקיימת האזנה לטלפון שלנו. מה שהכי מפריע לי בחקירת המישרתה בעניין הטורקים, הוא שלאורך כל הדרך לא התנהלה חקירה בתוס-ילב. כלומר, לא באו לבדוק בצורה יסודית ו-אובייקטיבית אם אנחנו בסדר מבחינת החוק. המישרתה הגישה לשופט חומר